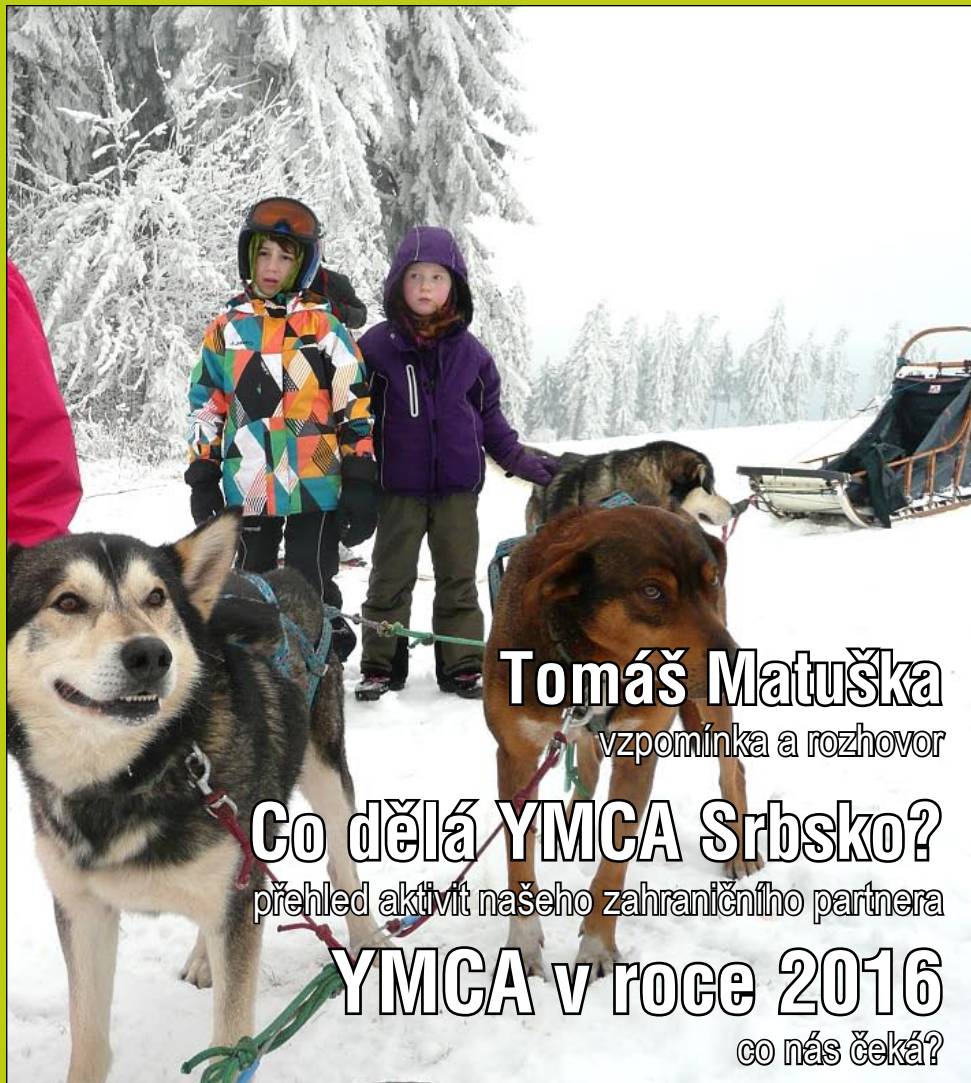

PROTEIN

časopis YMCA v ČR, ročník XVII 15 Kč / 0,8 €

4/2015

Tomáš Matuška

vzpomínka a rozhovor

Co dělá YMCA Srbsko?

přehled aktivit našeho zahraničního partnera

YMCA v roce 2016

co nás čeká?

PROTEIN

časopis YMCA v České republice, ročník XVII, 4/2015

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou angl. názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“. YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 119 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 58 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 25 pobočkách, které jsou kolektivními či přidruženými členy YMCA v ČR. Jsou to: Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Familia, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava-Poruba, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA T.S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Protein čtou všude, i na severu... (Bullerbyn, Švédsko).

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Andrea Gröschlová
Magdalena Rounová
Markéta Doušová
Kateřina Javůrková
Miroslav Sedláček
Iva Šípková
David Strádal

TISK

Graf Print, s. r. o.
Na Poříččí 21, Praha 1

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR – ústředí
Na Poříččí 12
115 30 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz
web: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí korekturami.
Registrační číslo MK ČR E 14324

Uzávěrka: 20. 11. 2015
Uzávěrka příštího čísla: 20. 2. 2016

Milí čtenáři!

První rubrika Impulz přináší smutnou zprávu, přesto jsem ji nepřejmenoval, protože věřím, že Tomášův život může být impulzem pro život náš všech. Uvnitř čísla pak najdete upravený a zkrácený rozhovor, který Tomáš poskytl Proteinu před 10 lety.

Odvážnou tezi vyslovuje předseda YMCA v ČR Honza Blažek – ymkař jako prorok dnešní doby... máte tuto ambici a odvahu i vy?

Tématem čísla jsou plány a očekávané události roku 2016, něco k tomu v čísle najdete.

Delší příspěvek plný inspirace poslala naše kamarádka a kolegyně Hana Tancik z YMCA Serbia, poskytuje také příležitost pocvičit se ve slovenštině. ;-)

Pak ještě několik článků mapujících také činnost minulého roku a jako vždy mnoho dalšího...

A pište, článků není nikdy dost. ;-)

J. V. Hynek

Viděli jste strhující film?

Četli jste zajímavou knihu?

Slyšeli jste super hudbu?

Ochutnali jste geniální jídlo?

Prožili jste něco úžasného?

Potěšilo vás něco?

Přivedlo vás něco k zamyšlení?

**Rozdělte se o svůj zážitek
s ostatními čtenáři.**

Texty zasílejte na: protein@ymca.cz

4 **Vzpomínka na Tomáše Matušku**
Jaroslav V. Hynek

5 **Ymkař – prorok dnešní doby**
Jan T. Blažek

6 **YMCA v roce 2016**
Jaroslav V. Hynek

8 **Projekt „Ocenění YMCA“**
Kristina Ambrožová

9 **Gospel Night Krnov 2015**
Markéta Bečáková

10 **YMCA Camp Climate**
Patricie Pastorová

12 **YMCA Serbia 2015**
Hana Tancik

16 **Rozhovor s Tomášem Matuškou**
Vojtěch Berger a František Kroužil

19 **Projekt Dofe**
Andrea Gröschlová

24 **Český tensingový festival 2015**
Diana Šmídová

26 **Aneta Langerová v Orové**
Miroslav Sedláček

28 **Slavíme spolu**
Drahomíra Blažková

29 **Živý Betlém v Neveklově**
Markéta Doušová

a mnoho jiného...

Vzpomínka na Tomáše Matušku

Dne 12. prosince 2015 náhle zemřel Tomáš Matuška, skvělý člověk, dlouholetý ymkař. Tomáš věnoval Ymce mnoho svých sil a schopností, ať už ve své místní YMCA Třebechovice nebo na celonárodní úrovni. V letech 2000 až 2007 byl předsedou YMCA v ČR, posledních řadu let předsedou dozorčí rady Palác YMCA, s. r. o.

Dovolu mi osobní vzpomínku, kterou jsem vyslovil na smutečním rozloučení s Tomášem v kostele ČCE v Třebechovicích pod Orebem 22. 12. 2015.

Přesně si pamatuji na naše první setkání před asi 19 lety. Bylo to na ymkařském pracovním setkání, kde se řešila velmi krizová situace. Po celodenním jednání jsme právě my dva pochopili, že celá akce je zorganizovaná, jako jedna velká manipulace, a proto jsme si šli sbalit věci, že pojedeme domů. Tehdejší organizátoři nám řekli, že odjet nemůžeme, protože všichni účastníci musí podepsat jednotné prohlášení z tohoto jednání. Řekli jsme, že s tím nesouhlasíme, a že čekat nebudeme. Bylo nám řečeno, ať podepíšeme prázdný papír, že tam prohlášení druhý den doplní. Oba jsme nechápali, nepodepsali bychom ani připravované prohlášení, natož prázdný papír a odjeli jsme. Tato společná zkušenost byla zárodkem naší vzájemné důvěry hned od prvního setkání.

Možná si říkáte, jestli je to vhodná vzpomínka na Tomáše v tento den na tomto místě. Někteří zde přítomní ymkaři by se za to na mě mohli i zlobit. Několikrát jsem to v posledních dnech zvažoval. Ale i Bible je nádherná v tom, že předkládá příběhy reálné, ze kterých vidíme, jak jedná člověk a jak Hospodin. Pro mě tento příběh nejlépe ilustruje, kým Tomáš byl. Člověkem cítícím principy, demokratičnost, čitelnost, spravedlnost, odpovědnost. Také díky této příhodě se v Tomášovi potvrdila schopnost být vůdcem, čehož se nezalekl, a 7 následujících let byl Tomáš předsedou YMCA. Právě díky jeho ochotě vzít na sebe odpovědnost ve zlomovém okamžiku je na tom dnes YMCA tak dobře. Při každém dalším jednání dokázal Tomáš na druhé vždy přenést pocit klidu, jistoty, pokory a zralosti, a právě tyto příjemné vlastnosti utvářely jeho přirozenou autoritu, což je v dnešní době u lidí na vedoucích místech velmi ojedinělé.

Hospodine, chci Ti za Ymku poděkovat za Tomáše, že jsi nám ho poslal v pravý čas. Děkuji za nás všechny, že jsme Tomáše mohli poznat jako skvělého člověka. V tuto chvíli ale nerozumíme, proč ten čas byl omezený, ale důvěřujeme Ti. Děkujeme Ti, že jsi nám zaslíbil jistotu opětovného setkání. Tomáši moc rád tě zase potkám.

Jaroslav V. Hynek, foto: autor textu

Ymkař

– prorok dnešní doby

Bible, Lukáš 2, 21–38

Při čtení příběhu o Anně a Simeonovi jsem si uvědomil, že ambicí prvních ymkařů bylo – být proroky ve své době. Dnes je doba jiná, ale myslím, že by YMCA neměla ztrácet „prorockou ambici“. Co to znamená být prorokem v dnešní době?

1. Prorok aktualizuje

Malý Ježíš je přinášen do chrámu, aby byl vykonán tradiční obřad, po obřizce. Přinesení do chrámu a předstoupení před Hospodina. A tu se s ním setkávají dva proroci. Simeon a Anna. Celý dlouhý život doufali a věřili, že se dočkají setkání s Božím milosrdenstvím. V Ježíši se jejich doufání naplňuje. To jejich dlouhé čekání, modlitby a naslouchání Božimu hlasu, nyní dochází k naplnění. Oba dva jsou představiteli Starého zákona, ale jsou ochotni vítat ten Nový. Jsou schopni rozpoznat to nové, přicházející, co má vnést do světa nový pohled na současnost. To je úkol proroků. Aktualizovat Boží slovo pro současnost. Ne předpovídat budoucnost. Nýbrž ohlašovat Boží slovo. Je to někdy velmi náročné. Zorientovat se v tom, co bylo a jak to bylo, a přitom zůstat vnímavý pro současnost. Jen víra schopná údivu je toho schopna. Jen víra toužící po dobrém Božím řádu a v tomto řádu žehnající je toho schopna. Anna a Simeon mají takovou víru, a proto o nich Bible vydává svědectví, že to byli proroci, kteří v malém Ježíškovi poznali Mesiáše. Toho, který přináší světlo všem národům.

2. Prorok žehná

Vzpomínám si, že když mě maminka vyprovázela někam do světa, tak mi udělala křížek na čelo a řekla: Ať ti Pán Bůh žehná. A já jsem i v tom křížku vnímal jakoby symbolické sepjetí s Ježíšem. S jeho milostí, jeho svatým Duchem. Nevím přesně jak, ale určitě to souvisí s tím podivuhodným Božím tajemstvím. Immanuel – Bůh je s námi. Věřím tedy, že takto nějak, skrze nás, může Boží požehnání působit. Kdokoliv z nás může být předavatel, nosič, či zvěstovatel Božího požehnání. A vůbec nezáleží na tom, kdo čím jsme. Žehnat – dobrořečit může kněz

Simeon, prorokyně Anna, ale stejně tak farář, sekretář YMCA, tensingář, nebo kterýkoliv ymkař. M. Jan Hus k tomu dodává ve svém kázání na 1. neděli po Vánocích: *A tak menší může žehnat důstojnějišho.* Nebojme se žehnat druhým lidem. Nebojme se dobrořečit. Nebojme se vyprošovat druhým dar zdraví, dar víry, dar naděje, dar usmíření... A docela klidně to doprovázejme i nějakým viditelným znamením. Věřím, že i tím naplňujeme odkaz Kristův a stáváme se Božími posly, Božími proroky.

3. Prorok chválí

Ježíš je naším světlem. Je zdrojem poznání, ale i lásky a pravdy, které tolik potřebuje náš svět. A tak i my se stáváme proroky, jako Anna a Simeon. Přinášíme dobrou zprávu, světlo do našeho světa. Být prorokem, z určitého hlediska není snadné. Je třeba se na to trochu připravovat. Ve změti nejrůznějších hlasů, názorů a učení rozpoznat aktuální hlas Boží, být nositelem Boží zprávy, to není jen tak. Vždycky existovali také falešní proroci, kteří usilovali jen o vlastní prospěch, o vliv na společnost, o podmanění davů. Nikoliv o Boží oslavení. Zdá se, že podle shora uvedeného textu právě toto je jedním z důležitých znaků pravého prorocství. Oslava Boží. Chválení Boha. Dobrořečení Bohu. Žehnání Bohu. A jak se to také může dít? Hus o tom píše ve svém kázání: *Jdeš-li orat a nemíníš při tom hýbat mezi a jsi-li bez hříchu smrtelného, tehdy chválíš Boha. A když jdeš na trh a nemíníš oklamat obchodníky, tehdy chválíš Boha. Nebo když sedáš ke stolu, aby ses najedl a ne přejedl, chválíš Boha. A takto podobně i v jiných skutcích. Anna v tu hodinu, ve kterou byl obětován Kristus v chrámě, chválila Pána Boha a mluvila o jeho důstojenství a o panně Marii všem věrným, kteří čekali vykoupení Izraele.*

Jak „jednoduché“. Myslím, že k podobně jednoduchému prorockému úkolu jsme zváni i my „mladí křesťané“ 21. století. Jsou chvíle, kdy to jednoduché vůbec není. Někdy si to žádá velkou odvahu, někdy také nějaké znalosti, jindy schopnosti, empatii, vcítění. A přece si i nás k takovému úkolu Pán Bůh povolává a zve. Pamatujme, že prorokovat, neznamená předpovídat budoucnost, ani jen kárat a kritizovat, ale rozpoznávat a předávat Boží slovo. Aktualizovat, chválit, a žehnat. V tom nás doprovázej Bůh i v novém roce 2016.

Jan T. Blažek, předseda YMCA v ČR

PF 2016
YMCA v České republice

YMCA v roce 2016

Co se bude dít v naší YMCA v letošním roce? Co nás čeká? Co plánujeme? Na co se musíme připravit? Nabízíme velmi stručný přehled těch nejdůležitějších událostí...

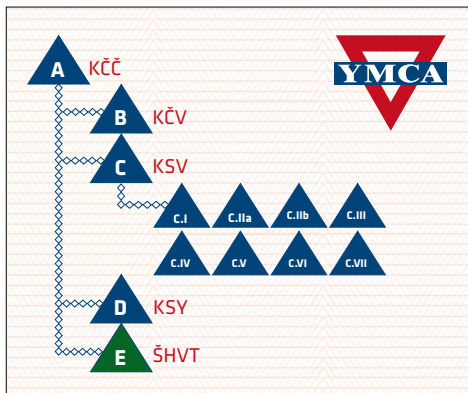
Samozřejmě tím nejdůležitějším je naše základní činnost – práce především s dětmi a mládeží v jednotlivých kolektivních členech YMCA. Každý z nich přemýšlí, jak zabezpečit stávající činnost – osvědčenou nabídku programů a aktivit, na druhé straně vyhodnocuje co zlepšit, co nabídnout nového, tak aby uspokojili náročné klienty. Byl jsem na jedné takovéto hodnotící a plánovací schůzce minulý týden a je pěkné vidět, že nové nápady se stále rodí a členové mají stále chuť něco podnikat.

Obecně, centrálně a globálně viděno je důležitým prvkem v řízení YMCA existence dlouhodobého Strategického plánu, který není jen na papíře (jak to často bývá), ale je skvělé, že je rozpracováván do každoročních Akčních plánů 2016. Z něj můžeme vyčíst, že nás čeká práce na mnoha frontách v různých oblastech. Pracovní skupina, která se věnuje oblasti Programy, se zaměří především na kvalitu a inovativnost programů, skupina pro oblast Lidé má připraveny aktivity k rozvoji práce se členy, dobrovolníky, zaměstnanci i funkcionáři. V oblasti Financí se chceme věnovat mimo jiné vytváření nástrojů pro zlepšení získávání firemních i individuálních darů či podpoře nových aktivit. Bude se ale také věnovat efektivnímu systému správy našich táborových základen. Oblast PR bude notně posílena, chceme spolupracovat s externí firmou, která by Ymce přinesla nový úhel pohledu na celkovou tvář YMCA. Oblast Organizace má přece jen přízemnější, nicméně velmi důležité priority – dotáhnout přechod zbývajících kolektivních členů z občanských sdružení na spolky a aktualizovat či vytvořit řadu potřebných směrnic pro naši činnost, tak aby byla efektivnější...

Speciálně bych chtěl ještě zmínit tzv. nosná témata, která patří zejména do oblasti PR. Ústřední výbor YMCA v ČR schválil v závěru roku 2015 jako jeden z úkolů Strategického plánu dvě nosná témata. YMCA si je definovala, a chce se na ně zaměřit jednak ve svých aktivitách, ale také v jejich prezentaci na veřejnosti – jsou to: 1. Rodina – podpora a ochrana a 2. Výchova mládeže k odpovědnému občanství a demokracii. YMCA má velmi pestrou nabídku aktivit a proto je někdy těžce uchopitelná. Tato

témata mají pomoci široké veřejnosti k tomu, aby byla YMCA více čitelná a představitelná. Více k tomu tématu však až v příštím čísle Proteinu, který se mu bude speciálně věnovat.

Samozřejmě pokračuje intenzivní vzdělávání podle našeho nového Systému vzdělávání YMCA.

I letos proběhne řada kvalitních a příjemných kurzů, které všechny frekventanty vybaví pro efektivnější a radostnější práci:

- 5.–7. 2. — KSV – Kurz samostatného vedoucího (Praha)
- 11.–12. 3. — KČV – Kurz člena výboru (Praha)
- 1.–3. 4. — ŠHVT – Školení hlavních vedoucích táborů (Praha)
- 4.–6. 11. — KSV (Jindřichův Hradec)
- 11.–13. 11. — KČČ – Kurz činného člena (Olomouc).

Nemohou chybět ani stálice celoomkařských akcí – Setkání YMCA na Soběšíně a Volejbalový turnaj YMCA v Pardubicích.

Jde opravdu jen o letmý výběr, na další stránce si můžete přečíst příspěvek, který souvisí se zmíněnou oblastí Lidé. Ano, také oceňování nás v tomto roce čeká. :-)

Přeji Ymce dobrý rok!

Jaroslav V. Hynek, grafika: autor textu,
grafika PF: Iva Šípková

Projekt „Ocenění YMCA“

Na listopadové schůzi ústředního výboru YMCA v ČR byl schválen projekt, díky kterému na letošním Setkání YMCA na Soběšíně proběhne oficiální vyhlášení dobrovolníků roku 2015 a také ocenění dlouhodobých spolupracovníků YMCA, kteří se významnou měrou zasloužili o fungování YMCA v rámci České republiky.

Nominanty pro druhou kategorii bude vybírat komise složená ze členů ÚV YMCA v ČR, generálního sekretáře a předsedy YMCA v ČR.

Nominanty pro první kategorii ovšem může navrhnout kdokoli a každý kolektivní člen YMCA má právo nominovat 0–2 dobrovolníky. Všichni takto nominovaní pak budou na Setkání odměněni.

Víte snad zrovna vy, o někom z vaší YMCA, kdo by si takové ocenění zasloužil? Kdybyste měli z vaší YMCA vybrat jednoho nebo dva dobrovolníky pro takové ocenění, kdo by to byl?

Pokud už máte svůj tip, neváhejte ho sdělit odpovědné osobě ve vaší YMCA. Bude mít k dispozici jednoduchý nominační list, který stačí vyplnit a poslat zpět na ústředí YMCA v ČR.

*Oceňování má v YMCA tradici! :-)
Medaile za sportovní výkony na Masarykově táboře
YMCA na Sázavě z roku 1949*

A pak už se můžete jenom těšit na Setkání YMCA na Soběšíně, kde třeba právě váš nominovaný bude oceněn.

Kristina Ambrožová, foto: J. V. Hynek

Gospel Night Krnov 2015

Na letošní Gospel Night Krnov se sešli tensingáři z celého Česka za účelem si zazpívat!

Poté co jsme v pátek všichni přijeli do krnovské nové zkušebny a zahráli si pár seznamovacích her, jsme všichni vyčerpaní cestou, i přes chrápání ostatních, nakonec usnuli.

V sobotu po snídani se všichni plně nabití energií rozezpívali a celé dopoledne se zpívalo. Jelikož jsme trénovali opravdu pilně, odpoledne jsme si všechny písničky jen vyzkoušeli s kapelou a společně jsme vyrazili na rozsvícení vánočního stroměčku v Krnově. Po rozsvícení a následném desetiminutovém ohňostroji zpívala skupina Nebe, kterou jsme si všichni užili. Když jsme se vrátili zmrazení z venku, dostali jsme večeri. Pak následovala propracovaná večerní hra, ve které se například stříhalo z papíru a zdobily se perníčky. Po vyhlášení nejlepšího perníčku jsme si všichni sedli a nastala druhá část této hry. Mohli jsme si vybírat znělky z pohádek, ukázky z filmu a hádat o co se jedná.

Když už se nám všem chtělo opravdu spát, nastal čas na dárky. Každý si vylosoval jedno písmeno, podle kterého

pak dostal dárek, na to písmeno začínající. Všichni jsme měli velkou radost a natěšení na nedělní koncert jsme nakonec usnuli.

V neděli, když jsme všichni dojedli svou snídani a rozezpívali se, jsme vyrazili do evangelického kostela na bohoslužbu. Tam jsme zazpívali tři písničky. Po skončení jsme se vrátili do zkušebny a znovu jsme si zkusili náš repertoár. Po obědě část odešla do kostela stavět aparaturu na koncert a ta druhá část uklízela.

Když se i druhá část dostavila do kostela, stihli jsme ještě vyzkoušet některé písničky a kostel se začal plnit. Když už byl kostel naplněný k prasknutí, přišel čas na zahájení koncertu. Zpívali jsme všechny písničky nejlépe jak to šlo, a hlavně od srdce! Po skončení benefičního koncertu jsme se rozloučili. Náš úžasný víkend plný zábavy a nových kamarádů skončil. Z kostela už jsme vycházeli každý jiným směrem, domů. Doufám, že se příští rok sejdem minimálně ve stejné sestavě a ve stejné přátelské a vánoční atmosféře.

Markéta Bečáková, foto: Lucie Šmírová

Česká YMCA měla své zástupce na YMCA Camp Climate, který uspořádala Světová YMCA v průběhu světové klimatické konference COP 21 v Paříži v prvním prosincovém týdnu minulého roku.

Cílem kempu bylo poskytnout mladým lidem možnost získat informace (workshopy, školení, přednášky, studijní návštěvy) a obhajovat témata týkající se životního prostředí (volný přístup na COP21, každodenní shrnutí jednání na konferenci, výměna informací s ostatními neziskovými organizacemi, koordinace požadavků, které chtějí mládežnické organizace na COP21 obhajovat). Patricie Pastorová, jedna z účastníků, hodnotí, jak se tyto ambiciózní úkoly podařilo splnit.

Minulý týden jsme se jako dva zástupci ČR zúčastnili týdenní akce Youth in Action for the Climate, která se konala v Paříži na Camp Climate a mezinárodní klimatické konferenci COP21. Tato akce byla zaměřena právě na životní prostředí. Původně jsme si mysleli, že budeme s konferencí více propojeni, ale skutečnost byla nakonec jiná.

První věc, kterou bych této akci vytkla, bylo nešťastné umístění. I když náš hostel byl na dokonalém místě, pouze několik desítek metrů od Louvru,

takže překrásné historické místo, všechny program se odehrával v hostelu Camp Climate. Ten byl vzdálený zhruba hodinu cesty metrem a pěšky od našeho hostelu. Takže jsme každé ráno museli pospíchat, abychom stihli včas program, a naopak po skončení programu jsme se všichni táhli zpět, jelikož všichni byli již unavení a většinou jsme zpět dorazili až kolem půlnoci.

Když bych měla zhodnotit program jako takový, tak byl velice povedený. Pokud to ale vezmu s ohledem na to, že se právě v Paříži odehrávala celosvětová klimatická konference a zároveň další YMCA akce, do které byli zapojeni i lidé, kteří měli přístup přímo na vyjednávání, byl pro mne program nedostačující.

Každý den jsme měli několik workshopů a přednášek, které byly orientovány například na vyjednávání, RGE skupinu, předešlé COP,... Workshopy jsme si volili již předem, takže například navštívilo BIO farmu na okraji Paříže, kde jsem jen tak mimochodem viděla tu největší krávu, jakou jsem kdy viděla. Další den jsem byla na workshopu výroby prostředků na uklízení domácnosti (pokud by měl někdo zájem, mohu se podělit o recepty). Taky jsme pomáhali s přípravou tensingového workshopu německým tensingářům. A poslední večer jsme dokonce vystoupili s tím, co jsme se naučili během těch pár hodin.

Chtěla bych moc pochválit akci World Café, která spočívala v tom, že jsme seděli u různých stolů a diskutovali ve skupinách o dané otázce. Kritérium bylo, že na každou otázku člověk musel jít k jinému stolu tak, aby neskončil s těmi samými lidmi.

Jak vidíte sami, program byl nabitý víc než dost, ale taky vidíte, že to s konferencí nemělo nic společného. Předposlední den jsme se konečně dostali blíže. Mohli jsme jít do Civil Society Village, což byla část COP, která byla přístupná pro veřejnost. Byly tam stánky od nejrůznějších organizací a spolků, které se zabývají životním prostředím a na několika místech probíhali přednášky a diskuse. Hloupé na tom bylo, že nám neřekli, že to bylo otevřené každý den a mohli jsme tam kdykoli. Takhle jsme neměli moc času na to, to celé projít a zúčastnit se diskusí.

Poslední akce, kterou jsme měli, bylo vytvoření zprávy pro COP21. V 10–15 členných skupinách jsme tedy asi hodinu a půl dávali dohromady, co bychom politikům

chtěli říct. Zdálo se to naprosto nemožné. Shodnout se v takovém počtu lidí jak na obsahu zprávy, tak na správné formulaci. Nakonec jsme to ale všechny skupiny zvládly a zprávy předali vedoucím této akce, kteří z nich udělají jednu souhrnnou zprávu. Z toho jsem trochu nesvá, jelikož se bojím, že v tom potom může něco zaniknout, anebo vyznít jinak, než bylo původně myšleno.

Nakonec bych tedy jen dodala, že jsem ráda, že jsem se této akce mohla zúčastnit, protože každá zkušenost je dobrá a dokonce jsem obdržela certifikát a YouthPass, ale kdybych si mohla příště vybrat, raději bych se zúčastnila Camp Climate a více se zabývala konferencí. Ráda bych slyšela nějaké „update“ přímo od ymkařů, kteří byli součástí vyjednávání, protože takhle mi přišlo, že moji přátelé v Čechách mají o COP21 více informací než já, jelikož mají čas hledat na internetu a sledovat to v TV.

*Patricie Pastorová, YMCA DAP,
foto: flickr.com/ymcaworld*

YMCA v ČR od roku 2010 podporuje jedinou YMCA v Srbsku – YMCA Bački Petrovac, která vznikla díky inspiraci Marijana Triašky, bývalého předsedy YMCA BP, který studoval na Slovensku a s prací YMCA se zde setkal. Bački Petrovac je menší městečko s cca 7 tisíci obyvateli a leží nedaleko Nového Sadu. V tomto regionu žije početná slovenská komunita a lidé z YMCA BP hovoří slovensky, proto se můžete lehce seznámit s tím, co v loňském roce srbští ymkaři podnikli.

REALIZOVANÉ AKTIVITY V ROKU

2015 V YMCA SERBIA

Združenie YMCA-SERBIA-BačkiPetrovac je mimovládna nezisková organizácia, ktorá aktívne pôsobí vo svojom prostredí od roku 2010. V rámci svojich možností táto organizácia využila možnosť programov EU a v roku 2011 po prvý krát získala akreditáciu pre Európsku dobrovoľnícku službu, čím získala možnosť

odoslať a prijať dobrovoľníkov. Začiatkom roku 2014 sme po prvý krát prijali dobrovoľníčku zo Slovenska do našej organizácie na dobu jedného roka. Jej pobyt v našej organizácii sa ukončil toho roku, v marci. Počas svojho pobytu v YMCA SERBIA bola zapojená do všetkých aktivít, ktoré boli organizované. Aktivita, ktorá sa začala realizovať v lete 2014 – Rozprávky z klobúka, sa aktívne uskutočňovala do jari 2015. Aktivita bola zameraná na deti predškolského a školského veku (nižšie ročníky) s cieľom zachovania ľudových rozprávok a všeobecne pestovanie vzťahu u detí k čítaniu rozprávok. Taktiež cieľom aktivity bolo zachovávanie jazyka, kultúry a tradícií, ktoré vychádzajú aj z rozprávok. Táto aktivita sa uskutočňovala každý týždeň v priestoroch knižnice Štefana Homolu v Báčskom Petrovci, ktorá sa stala partnerom tejto aktivity ako aj organizácii, ktorá neraz spolupracovala s knižnicou aj v realizácii ďalších aktivít. S touto aktivitou plánujeme pokračovať aj v roku 2016.

Ďalšia aktivita ktorá sa uskutočnila v priestoroch knižnice bola Vianočná kreatívna dielňa, realizovaná už po 5-krát. V rámci dielne deti nižších ročníkov ZŠ Jána Čajaka z B.Petrovca majú možnosť počas jedného dňa

s dobrovoľníkmi vyrábať vianočné ozdoby a pohľadnice, ktoré si potom zoberú domov. Táto aktivita má za cieľ zachovávať tradíciu, ktorá sa viaže k tomuto sviatku a taktiež má usmerniť deti ku kreatívnemu vyjadrovaniu sa a manuálnej tvorbe. Na tradičných vianočných trhoch v B.Petrovci sa združenie YMCA zúčastní. Okrem predaju výrobkov ako sú ručne omaľované plátňové tašky, ručne vyrobené pohľadnice, tradičné vianočné nápoje, dobrovoľníci YMCA SERBIA budú pracovať s najmladšími, pre ktorých bude vyhradený priestor v rámci stánku kde sa budú môcť zabaviť, tvoriť svoje pohľadnice, kresliť a taktiež dobrovoľníci budú kresliť deťom na tvár.

Koncom roku 2014 YMCA SERBIA začala realizovať ďalší polročný projekt – Rozhlasová hra – v spolupráci s Rádio-difúznou ustanovizňou Vojvodiny – Televíziou Vojvodiny, Nový Sad, ktorá bola sprostredkovateľom rozhlasovej hry, čiže odvysielala 6 epizód rozhlasovej hry Láskavé rozprávky, ktoré sme nahrali a pripravili v Rádiu Petrovec, od novembra 2014 do mája 2015. Na tomto projekte sa zúčastnilo 15 mladých, stredoškôlkov z Báčskeho Petrovca, ale aj z okolných slovenských osád, ktorí mali možnosť sa po prvýkrát oboznámiť s formou rozhlasového vysielania v podobe dramatického

diela. Aktéri prostredníctvom dramatických prostriedkov vyzoprávali príbeh o láske. Aj nasledovný rok budeme hľadať príležitosť spolupracovať, a konkurovať za finančné prostreidky, ktoré umožnia nahrávanie ďalšej rozhlasovej hry, audiálneho záznamu, na ktorom budú robiť mladí z našej obce.

V máji toho roku, dve predstaviteľky YMCA SERBIA boli prítomné na Valnom zhromaždení YMCA EUROPY v Taline v Estónsku a zároveň sa zúčastnili na YES seminári, ktorý prebiehal pred a počas valného zhromaždenia. Taktiež v júni, presnejšie 6. júna 2015 ako každý rok, aj toho roku celosvetová YMCA oslávila svoje narodeniny a to globálnou aktivitou, ktorá sa uskutočnila na celom svete v rovnakom čase. Cieľom aktivity bolo, aby čím viac ľudí podľa vopred určených pravidiel, v rovnakom čase na celom svete, koplo futbalovú loptu do brány. YMCA SERBIA splnila všetky určené kritériá, a stala sa tak jedinou Ymkou na celom Balkáne, ktorá mala právo zúčastniť sa v tejto aktivite a zároveň tak stať sa súčasťou YMCA skupiny, ktorá sa zapíše do Guinnessovej knihy rekordov, čo sa aj podarilo. V aktivite sa zúčastnilo viac ako 60 ľudí. Po kopaní gólov do brány nasledovala malá oslava.

V júni 2015 sa začína aj memoriálny turnaj v malom futbale „Rastislav Pecnik Pele“. Ide o turnaj, ktorý sa uskutočňuje každoročne, po 5. rok. Počas troch týždňov sa na betónovom ihrisku stretlo 23 futbalových skupín, ktoré sa každý večer striedali, až do finálového večera. Okrem futbalových zápasov, počas turnaja sa odohrali aj volejbalové zápasy, a 4. júla sa uskutočnil BACKUP FEST, hudobný punkovo-rockový festival, ktorý YMCA SERBIA podpisuje ako organizátor už 5. rok. Tento festival toho roku dostal nové meno a priestor, kde sa uskutočnil. Doteraz sa festival pod menom KULPINFEST, realizoval v Kulpíne, s rovnakým cieľom, promovať punkovo-rockovú hudbu, mladé neafirmované skupiny, ale aj skupiny, ktoré sú publiku veľmi dobre známe.

Každoročne počas letných prázdnin, v júli, YMCA organizuje Letný denný kemp pre deti, čiže pre žiakov 3. a 4. ročníka základnej školy Jána Čajaka z B. Petrovca. Toho roku sme úspešne po 5-krát zorganizovali aktivitu, ktorá je medzi deťmi veľmi populárna, a to pre 36 žiakov, ktorí mohli počas 5 dní na bicykloch spoznať svoju osadu, inštitúcie, podniky, spolky a remeselníkov, ktorí u nás pôsobia. Okrem toho, že sa dozvedeli, čím všetkým sa ľudia zaoberajú, ako fungujú, taktiež mohli počúvať o histórii Slovákov na dolnej zemi, o ich tradíciách, kultúre a jazyku. Keď nechodili na návštevu,

deti mali možnosť vytvoriť si svoju vlastnú plátenú tašku, ktorú ozdobovali svojimi výkresmi, tvorenými farbami na látku, taktiež každodenne obedovali varenú stravu, aby ich denné potreby energie boli zabezpečené a taktiež, aby sa umožnilo sociálne ohrozeným deťom mať jedno jedlo počas dňa varené. Posledný piaty deň, deti odchádzajú do prírody, kde sa hrajú spoločenské hry a pripravujú si jedlo v prírode.

Ďalšia aktivita, ktorá bola zorganizovaná a realizovaná v septembri bola aktivita s názvom „Mladí s cieľom k cieľu“. Táto aktivita sa priamo týkala a nadväzovala na tradičný petrovský maratón, ktorý sa každoročne uskutočňuje poslednú nedeľu v septembri. Cieľom mladých YMCA-rov bolo, aby na maratóne upozornili nálepkami, ktoré nosili na tričkách, že bežia s určitým si cieľom, za aktivity nášho združenia. Okrem toho, že každý bežec mal svoj vlastný cieľ, niekoľko týždňov pred maratónom organizácia oslovila sponzorov, ktorí dobrovoľnou sumou mohli podporiť svojho bežca a tak dopomohli, aby sa aktivity, ktoré organizujeme, alebo plánujeme organizovať, aj realizovali. Každý bežec mal na sebe tričko sponzora, ktorý sa rozhodol podporiť túto akciu. Túto akciu plánujeme zorganizovať aj o rok, a podporiť tak aj Petrovský maratón a odprezentovať svoje aktivity.

V októbri sa do Rumunska na vodcovský tréning dostali dvaja predstavitelia YMCA SERBIA, ato od 1. do 11. októbra do mestečka Cluj Napoca - európskej metropoly mládeže vyhlásenej pre rok 2015. Na tréningu sa zúčastnilo 29 predstaviteľov z 11 európskych organizácií.

Cieľom semináru bolo, aby sa účastníkom zabezpečila priaznivá atmosféra, podmienky a životné prostredie, ktoré im umožnia, aby sa našli v rôznych úlohách v reálnych životných situáciách. Títo dvaja dobrovoľníci teraz uskutočňujú stretnutia pre stredoškólkov a mladých záujemcov za takýto typ vzdelávania.

V decembri sa realizovala tradičná aktivita Kreatívna vianočná dielňa s deťmi zo základnej školy Jána Čajaka z Petrovca. Na dielni si deti mohli vyrobiť vianočné pozdravy-pohľadnice. Na dielni sa zúčastnilo 21 detí a 5 dobrovoľníkov.

Okrem toho, taktiež sme sa ako združenie zúčastnili na tohoročných Vianočných trhoch, kde sme návštevníkom ponúkli vianočné nápoje, taktiež teplé nápoje, sladkosti, medovníky, vianočné pohľadnice a ručne vyrobené plátňové tašky. Táto aktivita mala za cieľ vyzbierať finančné prostriedky, ktoré sa použijú na realizáciu ďalších aktivít.

V rámci vianočných aktivít realizovaných v združení, taktiež sme sa rozhodli zrealizovať aktivitu MOJA HRAČKA JE TVOJA HRAČKA, čiže zber použitých hračiek s cieľom odovzdať tieto hračky sociálne ohrozeným deťom, alebo rodičom s deťmi.

*Hana Tancik, generálny sekretár YMCA Serbia,
foto: archiv autorky*

Přinášíme zkrácený a upravený rozhovor s Tomášem Matuškou, který pro Protein připravili Vojtěch Berger a František Kroužil. Tomáše vyzpovídali na společné akci České a Slovenské YMCA v Tatrách v roce 2004. Vybral jsem z něj to nadčasové a osobní, abychom si připomenuli Tomáše jako člověka, ymkaře, bratra, kamaráda, přítele...

Rozhovor s Tomášem Matuškou

Jsi členem YMCA Třebechovice pod Orebem, pocházíš odtamtud?

Ano, rodiče pocházejí z Třebechovic a z Týniště. Já pocházím z východočeského kraje. Udělali jsme takové kolečko, v současné době bydlím v Bělči nad Orlicí, což je asi 6 km od Třebechovic. V Třebechovicích jsem zakládajícím členem YMCA Třebechovice.

Jak si se k Ymce vlastně dostal?

Hledali jsme prostor nad rámec evangelického sboru. Prostor církve nám byl těsný, na to co jsme chtěli dělat. Chtěli jsme vymyslet občanské sdružení. Znali jsme se s Pepou Bartoškem z Černilova, který mi při jednom rozhovoru říká: „...už je to vymyšlený, už nic nemusíte vymýšlet. Stavte se v Praze na Poříčí, tam vám řeknou, co to znamená, co to obnáší.“ Tak, já jsem pak jednou přijel do Prahy. Tam byl Pavel Horký, ještě také Jana, dnes Žárská. S Pavlem jsme se pak párkrát setkali, udělali jsme ustavující schůzi a bylo to.

A to bylo tedy kdy?

Myslím, že v roce 1996. Shodli jsme se na základním programu – sport a rodiny s dětmi, což

děláme dodnes. Chceme vyváženost – tělo, duch, duše. Sport i kulturu. Snažíme se na ten sport zaměřit. Myslím si, že se na něj dnes často v Ymce zapomíná. Jezdíme na kola, pořádáme Běh Terryho Foxe, máme šachový turnaj.

O vašem turnaji vyšel také článek v Proteinu pod názvem Maji pod Orebem. Vy jste jedna ze 4–5 Ymek, co občas do Proteinu přispívají. V téhle souvislosti bych se rád zeptal, jaké máte zkušenosti s místním tiskem, jestli o vás vědí, jestli o vás píšou...

Myslíme si, že pokud bude YMCA pracovat ve skromnosti, aby se o ní nevědělo, tak efekt bude nepatrný a dopadne to pouze na přímé účastníky akce. Takže, aby se o YMCA vědělo, což je nezbytné na celostátní i regionální úrovni, tak se o ní musí mluvit, psát. Třebechovice vydávají svojí tiskovinu, tam se prezentujeme, když pořádáme nějakou akci a chceme pozvat lidi. Potom Hradecké noviny – vycházejí v bývalém hradeckém okrese. Pak občas něco dáváme do východočeské přílohy MF DNES. Myslím, že je to určitě důležité. Kdo pracuje, strhá se u toho a budou o tom vědět jen přímí účastníci, tak se

ošizuje o ten multiplikační efekt. Když tomu navíc spřízněný redaktor přeje, je to výborné. Nemusí to vychvalovat, ale napíše to tak, že je mu to sympatické.

Jaké máte vztahy s Hradcem Králové, je to hodně blízko. Nebijete se tak trochu?

No určitě se s nimi nebijeme. Náš záběr co do kvantity i kvality je úplně jináčtí než v Hradci. Navíc je to stotisícové město a specializuje se, s výjimkou dětských domovů, přímo na Hradec. My máme takoveto okolí Třebechovic, kam Hradec nedosahuje. Navíc struktura naší činnosti je úplně odlišná od té hradecké. Hradec je historická YMCA, pracují tam profesionálové. Je to zaměřeno na kroužky, na tábory. U nás nemáme trvale pracující skupinu, žádné profesionály, žádné náklady na stálou kancelář. Ten charakter akcí je jináčtí – na rozdíl od Hradce pracujeme s rodinami atd. Řekl bych, že jsme dobrými sousedy.

Já osobně se s titulu svojí funkce v Ymce s Hradcem střetávám při problémech, ale to neznamená, že by se střetávaly Třebechovice s Hradcem. Řešíme problémy – pořad se něco děje kolem tamního domu.

Ve funkci jsi zvolen na dva roky. Jak dlouho je to celkově a jaké tě za tu dobu potkaly problémy?

Teď jsem ve funkci už pátým rokem. První mimořádné volební období bylo na rok. Druhé potom bylo celé a teď jsem v půlce dalšího. Největší problémy? To byl Palác YMCA s. r. o., následně YMCA Team. A pak asi je ten Hradec. Co ještě teda vidím jako problém, je závislost KČ na vnitřních grantech, na rozdělování peněz, které se do jisté míry spotřebovávají na věci, o kterých jsem přesvědčen, že by to nebylo nutné. Dopláct, snižovat ceny táborů apod. Těžíme z toho, že jsme sdružení, které má peníze a které tím není nuceno snažit se o to, aby je získávalo jinde. V budoucnu to vidím..., dávat peníze ve prospěch rozvojových programů, na kterých by se Ymka dohodla. To je to co nás posune a do toho ty peníze dáme.

A největší úspěchy?

Dalo by se říci, že ty problémy vyústily v úspěchy. Transformace (organizační struktury YMCA, pozn. redakce), to byl jednoznačný úspěch, to YMCA posunulo do úplně

jiných relací. Já pamatuju ty dohady a neustálé nastolování pravidel, které nikdy nekončilo, protože místní sdružení, neměla právní subjektivitu. Dneska někdo řekne, že nás to odcizilo. Dobře, tak se budeme snažit dělat něco, co by nás zase sblížilo. Ta odpovědnost a aktivita je na těch, kteří tu činnost budují a takto to cítí. Já myslím, že tohle je úspěch obrovský. Potom..., jednání ústředního výboru YMCA, dříve se hlasovalo o něčem, co se promítalo na zeď a přitom se to na té zdi měnilo. To si myslím, že je dneska lepší, nakonec je to znát i z těch usnesení, i z toho množství programů, co ÚV stačí zpracovat.

V čem vidíš hlavní výhody tohoto setkání?

Za prvé, nechceme být uzavřeni. V případě Slovenska je to nejjednodušší cesta, neexistuje jazyková bariéra, je to blízko, jsou tu vztahy, někteří lidé se znají. Navíc ty programy a problémy, které řešíme, jsou velice blízké. Němci řeší úplně něco jiného. Měli jsme takovou vizi, že bychom se Slováky přibrali i Poláky, uvažovalo se i o Maďarech, ale tam už ten jazyk není tak blízky...

Chtěli jsme se zeptat na vztahy mezi Ústředím a KČ právě v této souvislosti. Třeba z pohledu Proteinu máme pocit, že většina Ymek nám není schopna na cokoli odpovědět, když jim napíšeme. Stejnou zkušenost má např. Vojtá, pokud jde o tabulky. Ty jsi sám z místního sdružení, takže víš, jak to tam vypadá...

V případě tabulek mi přijde, že to je lajdárna. Tam bych to netoleroval. Jednu korekci od Vojtá – opravit a v pořádku, ale jestliže musí udělat čtyři, tak bych prostě řekl: dobře přátelé dejte si na to příště víc času a budete mít vnitřní grant. Protože Vojtá (Jaroslav „Vojta“ Hynek, sekretář YMCA v ČR pro vnitřní věci) pak spotřebuje měsíc na to, že dělá rady a porady a přitom by mohl dělat mnohem užitečnější věci. Takže tohle je lajdárna.

To, že nereagují na možnost či nabídku toho, že se mohou prezentovat, je neuvědomělost. Jim to nedojde, oni vidí jako prioritu tábor nebo víkendovku, ale to nepřekročili hranici toho oddílu. Jestliže budují občanské sdružení, tak o mě musí vědět a kde blíž, než teda navzájem v prostředí YMCA. Tohle bychom chtěli v tom rozvojovém programu určitě podpořit. Takoveto sblížení a rozšíření a to navazuje na to, abychom

TOMÁŠ MATUŠKA

Narodil se v roce 1968. Vystudoval zemědělskou školu v Praze, Suchdole – obor fyto technika na agronomické fakultě.

I když ho to bavilo, nikdy v oboru nepracoval. Krátce dělal na stavbě jako přípravař, rozpočtář. Poté začal pracovat jako správce v celoročním táboře evangelické církve.

V YMCA byl od roku 1996, kdy spoluzaložil místní YMCA Třebechovice, sedm let byl předsedou YMCA v ČR. Angažoval se v Diakonii a v humanitární pomoci. Měl 2 děti, hlásil se k evangelickému sboru v Třebechovicích.

mohli něco dělat víc a dál, nového, tak potřebujeme další lidi. A to jsou 2 věci, aby si lidé v Ymce byli blíží – kolektivní členové a zároveň, aby přišli další lidé, kterým naše ymkašské věci nebudou cizí a budou dělat třeba takový tým dopisovatelů...

Máme plán krajských zpravodajů. Byl by to vždy člověk, který by podával zprávy o dění Ymce v tom kterém kraji...

Stálo by za to jim říct, že psaní a dělání reportáží má nějaké zákonitosti – nějak se píše tohle, nějak tohle atd. Říct jim: „Snažte se být v tom dobří“. Pozvat někoho, kdo by jim to dokázal vysvětlit, jak postupovat atd. Důležitá je také motivace těch lidí.

A to se týká všech oblastí v Ymce. Musíme si pozvat někoho, kdo to zná a my to pak můžeme aplikovat. Strategický plán od Mercedesu po Ymku je stejný. Jen se tam dosazují jiná východiska, cíle a pak ty konkrétní kroky.

Co záklisí volby předsedy, jak to probíhá? Tam je určitě potřeba představovat nějaký plán směřování. Určitě tam jsou různé koncepce...

Problém je vůbec výběr kandidátů. Naposled jsem kandidoval sám, což byl trapas. Předtím jsem kandidoval proti Franklovi. Tam jsem prezentoval přímočarejší ymkašství.

Rozhodl ses k této funkci sám nebo tě někdo oslovil a přemluvil?

Spíše se mě ptali, zda bych nechtěl. Pak to nějak vyplynulo z toho, že spousta lidí to odmítlo. Zpočátku jsem byl pod větším nátlakem, pak jsem s tím problémy neměl. Za ten rok je to otázka, protože když děláte v takovéhle funkci, tak jsou tam často dané jednoznačně povinnosti. Musíte dělat i to co vás nebaví, např. přečíst si smlouvy než je podepíšete, projednat a jednat o nepřijemných věcech. Což samozřejmě, kdyby dělal člověk zaměřený jen na něco, tak ten efekt by tam byl viditelnější.

*Původní rozhovor upravil a zkrátil
J. V. Hynek, foto: autor úpravy*

„Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.“

Římanům 8,38-39

„Když se pak ukáže nejvyšší pastýř, dostane se vám nevadnoucího vavřínu slávy.“

1 Petrův 5,4

Proud to deliver

THE DUKE OF EDINBURGH'S INTERNATIONAL AWARD

Chceš získat nové zážitky a najít si nové kamarády? Chceš na sobě pracovat, dělat věci, které mají smysl, a navíc za to získat mezinárodně uznávaný certifikát? Je Ti 14-24 let?

V tom případě je tu právě pro Tebe program DofE (www.dofe.cz). Zapojit se do něj je snadné, obrať se na naše místní centrum YMCA. Napiš mail na adresu: andrea.groschlova@ymca.cz a domluvíme si informativní schůzku.

Jaké jsou výzvy účastníků DofE?

YMCA má v současnosti teprve pět účastníků DofE, ale v celé České republice se programu účastní přes 1000 mladých lidí. Účastníci si mohou ve čtyřech oblastech vybrat libovolnou aktivitu, podívejme se, co zaujalo tyto dvě mladé dívky.

Mladá Češka si poradila s medvědem i terénem Severní Ameriky

Markéta Peggy Marvanová, teprve dvacetiletá ultra bikerka, se v roce 2015 zúčastnila Tour Divide, nejdelšího nezabezpečeného závodu horských kol na světě (4418 km). Svým výkonem chtěla Peggy pomoci 11leté Daniele Málkové (Dáje) trpící myopatií a získat pro ni dostatek financí k zakoupení speciálního dvojkola. V závodě bojovala s bahnitým a nebezpečným terénem, zasněženými horami a zažila také setkání s medvědem. Přesto zůstala po celý závod stále veselá a plná energie. Mimo samoty, která ji ani po překonání hranice 4000 km nevadila, ji nejvíce blížila nádhera nedotčené přírody. Do této výzvy se pustila díky podpoře Mezinárodní ceny vévodů z Edinburghu (DofE).

Peggy je velká bojovnice nejen s terénem, ale hlavně sama se sebou. Překonávání výzev a pomoc ostatním je pro její život zásadní. Svě ambice se rozhodla plnit společně s DofE. Zapojení do DofE pro Peggy znamenalo, že si musela vybrat čtyři volnočasové aktivity a v každé si stanovit cíl. Přestože se věnuje cyklistice teprve pět let, zvolila si za sportovní cíl ujet Tour Divide. Peggy musela

být po celou dobu závodu zcela soběstačná, vezla si sama všechno potřebné včetně servisu kola. K dispozici nebyl doprovodný tým a ani organizátoři neposkytují žádné zabezpečení. Nebezpečí na ni číhalo na každém kilometru, setkala se dokonce s medvědem „koukala jsem na medvěda z míř jak 100 metrů a modlila se, ať odejde... ještě teď se trochu klepu“, popisuje své zážitky.

V průběhu závodu Peggy přespávala, kde se dalo, na cestě v lese, s hlavou pod hvězdami, ale

i na veřejných záchodcích, bez větších problémů zvládala i náročný terén, divokou zvěř i počasí.

Nouzí o nevšední zážitky však rozhodně netrpěla: „málem jsem přešla krávu. Změna terénu, míříme k pouštím. Dnes trochu kroupy a hodně velký vedro..!“ nebo „Vyrážím na poušť, spálit jsem se stihla už v Idahu. Oblečení mám připravené, z podvlíkaček a trika s dlouhým rukávem jsem udělala kraťasy a náčelník,“ takové a podobné zprávy psala Peggy pro své sledovatele. Ale vlastně už samotná příprava na Tour Divide byla pro Peggy velkou výzvou. Trénink a fyzická příprava byly to nejmenší, nejtěžší bylo získat finance na cestu a potřebné vybavení, ale nakonec i díky příspěvku z nadačního fondu DofE sehnala pro svou cestu vše potřebné. Národní kancelář DofE pro ni rovněž zprostředkovala spolupráci s Timem Voasem, zástupcem britské velvyslankyně v ČR, který je sám absolventem a patronem DofE a pro kterého je překonávání velkých vzdáleností nejen na kole zálibou. Za sebou má například cestu na kole z Londýna do Prahy (1500 km) či běh z Prahy do Brna (260 km), při kterém pomáhal získat peníze pro charitativní organizace.

Pro Peggy je tato podpora velmi důležitá: „Navázání spolupráce s DofE beru jako jeden ze svých nejlepších kroků letošního roku. DofE umožňuje mladým lidem uchopit svůj talent ze správného úhlu a ukázat jim cestu i cíl,“ vysvětluje závodnice. „Od chvíle, co jsem zapojena v DofE, jsem mnohem schopnější směřovat k rozvoji svého talentu“ dodává.

Motivaci dokončit závod má jasnou. Zatímco ostatní závodníci se soustředí na dojetí do cíle, pro Peggy je největším cílem vybrat dostatek peněz na dvojkelo pro Dáju, kterou už od čtyř let sužuje postupné ochabování svalstva a nyní má velký problém i s obyčejnou chůzí. „Největší radost pro mě bude, až uvidím, že si Dája bude na kole užívat života,“ těší se Peggy.

Peggy chtěla svými výkony přispět na dobrou věc. Sběrka, kterou v průběhu Tour Divide organizovala ve spolupráci s nadací Sport pomáhá byla úspěšná, a tak se Dája mohla na svém kole svést poprvé 28. října 2015 v Hřebčíně u Kladna, kde se sešli nejen organizátoři a podporovatelé sbírky, ale i sportovní nadšenci.

Pokořitelka Gibraltarů zdolala 180 km Vltavy

Po splněním snu přeplavat Gibraltar pokořila v roce 2015 mladá česká dálková plavkyně Lucie Leišová (20) další výzvu, a to 180 km Vltavy s cílem pomoci vozíčkáři Radkovi Duchoňovi (42) získat finance na nákup handbiku.

Při obou výzvách Lucii podpořila česká pobočka Mezinárodní ceny vévody z Edinburghu (DofE). Lucie svůj první charitativní projekt pojmenovala Vltava 2015 a vyzvala i ostatní, aby se k ní připojili. Při startu v Českých Budějovicích 23. července si s ní zaplavali mimo jiné i tehdejší ředitel DofE Ondřej Lochman a náměstek primátora Českých Budějovic Ing. Petr Holický. I přes

špatné podmínky vody se rodačka z Příbrami pustila do překonávání dalších kilometrů řeky a plavala přes Hlubokou nad Vltavou, Hněvkovice a Písečnou Smoleč. Pátý den měla za sebou již téměř 90 kilometrů a v Orlíku nad Vltavou ji podpořil spoluplavbou i handicapovaný sportovec Honza Tománek.

Následovalo zdolání dalších úseků Vystrkova, Kamýka nad Vltavou, Cholína a Slapů. Poslední z úseků byla plavba z Vraného do Velké Chuchle a zde se v sobotu 1. srpna konalo završení a ukončení Vltava Tour 2015.

Radka, který si po skoku do vody poranil míchu a ochrnul, si mladá plavkyně vybrala především proto, že svůj život po úrazu nevzdal, pracuje a pohltil jej nový sport – jízda na handbiku. „K mému životnímu úspěchu přispěla i velká dávka štěstí. Projektem Vltava 2015 bych chtěla pomoci někomu, kdo takové štěstí neměl. Věřím, že i u nás v Čechách jsou lidé vsířční a ochotní pomoci dobré věci,“ říká Lucie. Sběrka byla úspěšná. Lucka svým výkonem přispěla prostřednictvím Konta Bariéry handicapovanému Radkovi na nákup speciálního kola pro vozíčkáře (handbiku). Šek na nákup tohoto kola mohla tedy Lucie předat slavnostně společně se svým týmem, Kontem Bariéry a zástupci Mezinárodní ceny vévody z Edinburghu (DofE) 24. září 2015.

A příběh má také své další pokračování. Na svých stránkách <http://lucieleisova.cz/> Lucie zveřejnila svůj záměr překonat v červenci 2016 La Manche. Držíme palce!

Výběr Andrea Gröschlová, foto: dofe.cz

- ▶ **Máte ve svém středu nějakou zajímavou ymkařskou osobnost?**
- ▶ **Pracuje ve vašem sdružení dobrovolník či pracovník, jehož činnost je typická či naopak nezvyklá pro YMCA?**
- ▶ **Je mezi vámi někdo, jehož příběh či pozice může inspirovat ostatní?**
- ▶ **Co Vám může připadat všední a obyčejné, může čtenáře přivést k zamyšlení a nasměrování...**
- ▶ **Podělte se o svůj příběh.**

Vaše náměty a tipy poslejte na známý email: protejn@ymca.cz, ozve se Vám o domluvěme rozhovor a jeho formu. Děkujeme.

Příběhy 20. století

Prosbá od organizátorů 3. ročníku soutěže

Cílem organizátorů soutěže, kterými jsou neziskové organizace Post Bellum a Pant, je oslovit co největší množství především mladých lidí a inspirovat je k hledání pamětníků minulého století a zaznamenání jejich životního příběhu.

Skrze živé osobní vzpomínky skutečných lidí, jejich blízkých či známých u nich můžeme vzbudit zájem jak o vlastní kořeny, tak o naši společnou historii.

Soutěží se v kategoriích 13–15, 16–18 a 19 a více let až do konce února 2016 a na vítěze čekají lákavé ceny. Soutěžící, kteří se přihlásí na www.pribehy20stoleti.cz, mají za úkol najít třeba mezi svými blízkými, zajímavého starého člověka, zvukově nebo na video natočit jeho vyprávění. Příběh sepsat, doplnit fotografiemi a uložit na zmíněné stránky. Pamětníky soutěžící nahrávají třeba na svůj mobilní telefon, diktafon či kameru. Vítězové mohou vyhrát až 50 000 korun nebo iPhone 6. Soutěž končí 29. února 2016.

Blíží info viz www.pribehy20stoleti.cz.

Papírové letáky k této aktivitě vám dorazily spolu s Proteinem, pořadatelé budou rádi, pokud se Vám je podaří umístit na nějaké vhodné místo.

Zpracoval J. V. Hynek, grafika: pribehy20stoleti.cz

K Ř E S Ť A N S K Á R E V U E

DVOUMĚSÍČNÍK PRO ODPOVĚDNÝ DIALOG

téma, časové úvahy, eseje a studie, rozhovor, kultura, poezie, diskuse – polemika

KR 5/2015 BEZ DOMOVA

ÚVODNÍK

Vladimír Roskovec

TÉMA

Ilija Hradecký: Hledání konsenzu v otázkách bezdomovství
Libor Prudký: Cesty k bezdomovectví a struktura lidí bez domova v ČR

Danuše Slánská: Duševní poruchy a onemocnění u bezdomovců

Magdalena Marešová: Projekt potravinové pomoci pražského seniorátu ČCE: závěr roku druhého

Lad. Pokorný: Bezdomovectví jako příznak postmoderní krize

ČASOVÉ ÚVAHY

Jiří Schneider: Kde domov můj?

ROZHOVOR

Uzavřený jásavý kámen. Rozhovor s Dagmar Urbánkovou (Jiří Schneider)

ESEJE A STUDIE

Jana Nechutová: Máme dílo Jana Husa, nebo je nemáme?

Jakub S. Trojan: Lze o pravdě rozhodnout hlasováním?

(K čemu je dobrá demokracie?)

Lukáš Klíma: Zaradoval jsem se, když mi řekl: Půjdem do Hospodinova domu! (kázání – Žalm 122)

C. S. Lewis: O čtení starých knih

Daniel Pastířčák: Informácie vždy použiješ vo svoj prospech!

Jakub S. Trojan: Teologie křesť. angažovanosti včera a dnes

RECENZE

Dvojitý život evangelického teologa? (Miloš Hübner)

Bojovník (Pavol Bargár)

PERSONALIA

Za Eugenem Schartem (1929–2015) (Ladislav Pokorný)

ZPRÁVY

Zakladatel Křesťanské revue Emanuel Rádl a projekt edice jeho spisů (Tomáš Hermann – Jan Musil)

Vydává Oikumené – Akademická YMCA

KR má 56 stran, vychází 6 x ročně, Předplatné na rok 250 Kč.
predplatne@krestanskarevue.cz.

www.krestanskarevue.cz

Český tensingový festival 2015

Český tensingový festival byl letos v Praze!

Každý rok se této akci nemůže dočkat více než stovka mladých lidí (nejen) z tensingu a není se vůbec čemu divit. Český tensingový festival, jehož zkratkou může být ČTSF, je nabitý program po celé podzimní prázdniny a dějí se opravdu neuvěřitelné věci! Desítky workshopů, megatanec, megadrama, megasbor a dokonce i gigasbor, dílčí programy jako je třeba drop-in dílna, kde se kreativně meze nekladou, veselé večerní programy, ale i devotion night věnovaná zamyšlení, modlitbám či chvalám.

Ani letos tomu nebylo jinak. ČTSF 2015 se konal v centru Prahy hned vedle Národního divadla 28. až 31. října v ZŠ Svaté Voršily. Koordinátorkou festivalu byla dlouholetá tensingářka Josefina Smolková, která program a další záležitosti připravovala spolu se svým šestičlenným týmem organizátorů a pod křídly YMCA DAP měsíce dopředu.

Proběhlo na padesát workshopů od sportovních, jako byla třeba házená nebo latinskoamerické

tance, přes Indiánský workshop nebo Good News, kde bylo cílem vyhledat v novinových plátcích co největší množství dobrých zpráv a vytvořit tak noviny, které se dají číst, až třeba po Mindfulness nebo jógu, které se řadí mezi odpočinkové a relaxační workshopy.

Samozřejmě nechyběly ani takové, které se zabývají typickými tensingovými dovednostmi; v nabídce byl workshop aparatury či hry na cajon, kytaru, bicí či další nástroje a nechyběl ani sólový zpěv nebo dirigování. K dispozici byla samozřejmě i drop-in dílna, která praskala ve švech, protože kdo by si nechtěl vyrobit placku či zrcátko s vlastním motivem?

Dokonce hned první festivalový večer navštívil tensingové podium i generální ředitel YMCA v ČR pan Vojtěch Rálek s první místopředsedkyní YMCA v ČR Markétou Doušovou. Během festivalu nás také navštívil zástupce světové YMCA Romulo Dantas. A bylo toho mnohem víc! Vše by se do tohoto článku nevešlo, ale snad jen ještě zmínka o tom, co je vždy velmi důležitou složkou ČTSF.

Je to nacvičování programu na závěrečný koncert, který se koná vždy na závěr festivalu jako perlička celé akce,

kde je vidět, co vše Ten Sing umí a co vše se v něm děje. I letos byl během festivalu nacvičován velkolepý koncertní program a tak mohl letošní závěrečný koncert proběhnout za mohutných potlesků početného publika v Radlické kulturní sportovně v Praze.

K úspěšnému zakončení koncertu přispěl i dílčí koncert tensigového tábora TSCZ 2015, jenž také vystoupil se svým hudebním programem. Úryvky z koncertu a hlavně z průběhu celého festivalu se daly vidět na televizi Noe a jsou dále dohledatelné na internetu.

Je skvělé, že se něco takového každoročně děje a tak je snad už jen potřeba se modlit nebo alespoň držet palce, aby se to dařilo i nadále! A kdybyste náhodou nevěděli, kam se hnout o podzimních prázdninách 2016, určitě se stavte na Českém tensigovém festivale!

*Mariana Tauchmanová, YMCA DAP,
foto: Daniel Ort*

Diář 2016

- 5.–7. 2. — KSV – Kurz samostatného vedoucího (Praha)
- 13. 2. — Volejbalový turnaj YMCA (Pardubice)
- 11.–12. 3. — KČV – Kurz člena výboru (Praha)
- 1.–3. 4. — ŠHVT – Školení hlavních vedoucích táborů (Praha)
- 20.–22. 5. — Setkání YMCA (Soběšín)
- 17. 9. — VS – Valné shromáždění YMCA v ČR
- 11.–13. 11. — KČČ – Kurz činného člena (Olomouc)

Více na www.ymca.cz vždy dostatečně před akcí...

Aneta Langerová rozdávala v Orlové radost!

V úterý 8. prosince 2015 vystoupila v Orlové v rámci svého turné Na Radosti 2015 zpěvačka, kterou zřejmě není nutné nikomu příliš představovat, Aneta Langerová.

Aneta spolu se svojí kapelou a skvělou partou, předvedla opravdu ojedinělou show, kterou Orlová skutku dlouho nezažila. Musím říct, že mě i orlovské publikum velmi mile překvapilo, kdy v takřka vyprodaném sále, diváci zcela přirozeně a spontánně reagovali.

Aneta představila především svoje nejnovější písně ze svého stejnojmenného alba Na Radosti. Nechyběly však ani kousky z jich předchozích alb, avšak v nových provedeníh.

Největší radostná chvíle byla v závěru koncertu, při potlesku ve stoje. Po tomto úžasném momentě následovala asi nejznámější píseň z celkové

tvorby Anety Voda živá, kterou jsme si všichni v sále zazpívali. Opravdu to byl krásný a radostný moment.

Celkově měl koncert velmi příjemnou atmosféru, a věřím, že jsme si jej všichni, kdo na něj dorazili, příjemně užili. Pro ty, co to nestihli, je tady další radostná zpráva, že Anet bude v koncertním turné pokračovat i v roce 2016.

Chtěl bych touto cestou poděkovat všem, kteří umožnili, že se koncert mohl vůbec uskutečnit, a to všem kolegům, kamarádům, rodinně, Domu kultury města Orlové, Městu Orlová, agentuře Art Shock, s. r. o., a všem kteří na koncert přišli, a tím vytvořili úžasný zážitek, a radostný večer v době předvánoční.

*Miroslav Sedláček, YMCA Orlová,
foto: archiv autora*

Třetí ročník Hudebního tábora v Orlové úspěšně za námi!

V druhé půlce srpna se uskutečnila v naší orlovská YMCA v prostorách evangelických sborů již třetí tábor, který je v něčem trochu specifický, ale přesto naplňuje charaktery klasického tábora se stany s podsadou, a rozcvíčkou, to by taky jinak asi ani nebyl tábor. Je však jiný v tom, že se zaměřuje na hudbu, muziku, a pohyb – rozvíjíme tak zdravého ducha, duši a tělo.

Letos jsme se opět zaměřili tedy na oblíbené hudební nástroje kytara, basová kytara, bicí, klávesy, a sólový zpěv. Podařilo se nám opět společně nacvičit taky tanec. Dokonce se nám podařilo pozvat na poslední den lektorku na tanec, která nás naučila základy latinských tanců. Opět se nám podařilo nahrát tři písničky, které si tak každý z účastníků může stáhnout na našich webových stránkách. Mimo tyto činnosti jsme si užili spoustu legrace při nejrůznějších hrách, a radovánkách. Měli jsme táborák s opékáním buřtů, výlet do centra nové Orlové ze staré části města, ale také různé diskusní večery. Večery nás opět provázela hudba ve formě nejoblíbenějších hudebních video klipů. Také jsme měli „selfie“ výzvy na

nejrůznější témata. Na konci tábora jsme opět převedli rodičům, kamarádům a přátelům co se nám povedlo na závěrečných bohoslužbách v prostorách Husova domu.

Chtěl bych jen závěrem říci, že se dle mého podařilo vytvořit partu skvělých, nadšených, a správně bláznivých lidí, kteří strávili společný čas ve skvělé atmosféře, a spíše jako parta kamarádů, než vedoucích a účastníků. Všichni jsme měli z tábora více než dobrý pocit. Jediným trošku smutným faktem tábora bylo, že s námi nešlo trochu více lidí, ale třeba je tento článek přesvědčí jet příští rok! Určitě budou vítání!

Poděkování za podporu patří všem, kdo se do příprav a realizace zapojili, všem kdo s námi jeli, Slezské církve evangelické a. v. v Orlové, Českobratrské církvi evangelické v Orlové, Ministerstvu školství, mládež a tělovýchovy v ČR, YMCA v ČR – Ústředí, Městu Orlová a v neposlední řadě také rodičům. Děkuje za podporu!

Miroslav Sedláček, YMCA Orlová, foto: archiv autora

SLAVÍME SPOLU

Píše se rok 1989, venku je zima, na náměstí se zvoní svazky klíčů a v myslích několika nadšenců nabývá konkrétních obrysů sen o svobodě...

Několik spřízněných duší se přichází ohřát do obýváku evangelické fary. Vzniká společné naladění. K tónům písní z náměstí se přidávají tóny chorálů z Taizé. Z hudebních setkání se stává tradice. Bere na sebe konkrétní podobu o velikonočních 1990, kdy pár nadšených zpěváků inzeruje koncert s názvem „Oslava vzkříšeného Krista“.

Otvírají se dveře nově opraveného rondelu, mnozí Hradečáci procházejí nádvořími zpustlého zámku do pohádkových prostor. Sen o svobodě nabývá konkrétního vyjádření. Písně, uzavřené do bytů nebo do studených chrámů, kam chodili lidé jen s vypětím víry a odvahy, mohou svobodně zaznít na veřejnosti bez nebezpečí šikany STB. Ta radost a úleva se dá slovy těžko vyjádřit. A protože je zpěvákům spolu dobře, vzniká pěvecký sbor Jakoubek (to podle kopce, pod kterým se schází), jehož činnost později zastřešuje křesťanská organizace mladých lidí – YMCA.

Uplynulo 25 let. Hrstka zpěváků se rozrostla, k nadšení se přidala i píle a trocha hudební kvality, vznikla tradice vánočních a velikonočních koncertů pro ty, kteří chtějí naslouchat hudbě i drobným zamyšlením, inspirovaným biblickými texty. 25 let přátelských setkání, společného putování labyrintem tónů a leckdy i lidských životů. Doteky tónů přinášejí i doteky lidské.

Onu krásu možnosti potkat se lidsky i hudebně ve svobodném prostoru letos vracíme tam, kde se to stalo na veřejnosti poprvé – na zámek v Jindřichově Hradci.

1. 11. 2015 Rytířský sál uvítal PS Jakoubek, PS Smetanu, Chrámový sbor Adama Michny, PS Fuertes a příležitostný komorní orchestr. Každé ze zúčastněných těles má svoji tradici, své poslání, lásku k určitému typu hudby a prostředí. Společná je kázeň, vytrvalost a touha po lidském kontaktu – bez té se hudba nedá realizovat. Těšíme se na originalitu jednotlivých vystoupení i na společné písně. A vy, kteří chcete tuto sváteční chvíli sdílet s námi, buďte srdečně vítáni!

*Drahomíra Blažková, YMCA Jindřichův Hradec,
foto: Jan Blažek*

Živý Betlém v Neveklově

„Nebojte se, hle, zvěstuji Vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se Vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto Vám bude znamením, naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“ Tímto citátem zahájil anděl průvod v Živému Betlému v Neveklově, který letos již po jedenácté pořádala YMCA Neveklov v neděli 20. prosince.

Průvod začal před pomníkem Jana Kubelíka u Sokolovny, kde si všichni účastníci mohli zapálit svíčky betlémským světlem. Po celém městě zhasly lampy a účastníci průvodu následovali anděla a Josefa s Marií k náměstí. Zde se opět světla rozsvítila a scéna na náměstí ukázala Josefa s Marií a děťátkem v jeslích i pastýře, kteří se přišli na děťátko podívat. Nakonec přijeli i tři králové a přivezli vzácné dary. Nechyběla ani zvířata – ovce a oslík, poník, na kterém přijela Marie a koně, kteří přivezli tři krále.

Akce měla skutečně velkou účast, za finanční pomoc děkujeme Městskému úřadu Neveklov a za pomoc s organizací neveklovským hasičům. Neveklovským skautům děkujeme za předání betlémského světla.

Šťastné prožití vánočních svátků popřál všem přítomným starosta Jan Slabý a také první neveklovský Ježíšek, dnes jedenáctiletý Ondra: „Přejeme Vám, abyste zažili radost z vánočního příběhu, abyste se nemuseli ničeho bát a aby nikdo nezůstal sám.“

*Markéta Doušová, YMCA Neveklov,
foto: Václav Douša*

Evropský den jazyků na ZŠ K. Dvořáčka Orlová

Velmi zdařilá akce proběhla 18. 9. 2015 na ZŠ K. Dvořáčka 1230, Orlová. Vše začalo tím, že nás oslovil náš bývalý žák Mirek Sedláček z organizace YMCA Orlová. Co bylo cílem jeho návštěvy? Uspořádat pro žáky Evropský den jazyků. Naším učitelkám angličtiny se nápad zalíbil a ihned se rozjel kolotoč příprav.

Na členech sdružení YMCA bylo, aby sehnali dobrovolníky z cizích zemí. Paní učitelky pak musely zajistit organizaci a připravit s dětmi doprovodný program. Bylo to trochu dobrodružné, protože jsme do poslední chvíle nevěděli, odkud cizinci budou.

V pátek ráno jsme plni očekávání a s trochou obav přivítali Silvii z Portugalska, Estelle z Francie a Karena z Arménie. Dorozumivacím jazykem byla samozřejmě angličtina. Na úvod celé akce zazpíval pěvecký sbor Kopretina. Pak se žáci rozdělili do tří skupin

a celé dopoledne se věnovali komunikaci s cizinci. Ti jim vždy nejprve představili svou zemi a následně odpovídali na otázky. Žáci na oplátku cizincům připravili kvíz o České republice a ochutnávku českých specialit. Na stole byly koláče, trdelník, kofola, velikonoční beránek, a dokonce nechyběly ani pravé Olomoucké tvarůžky.

Úspěch akce nás všechny mile překvapil. Žáci ukázali, že umí využít své dovednosti komunikovat v cizím jazyce, které získali ve škole. A o to nám všem učitelům jde především.

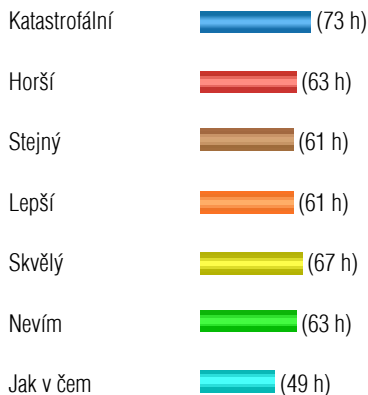
Alice Nogová

Zahraněční nabídka pro Vás

Chcete se zapojit do mezinárodních projektů nebo vyjet v příštím roce s YMCA do zahraničí?

Začněte plánovat už teď! Sledujte <http://www.ymca.cz/zahranicni-programy/> nebo kontaktujte Ivu Šípkovou na 774 481 844 a ymca@mca.cz.

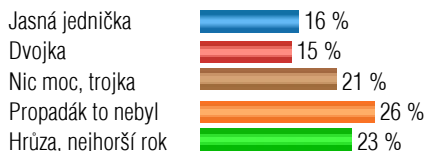
ANKETA 4/2015

Co očekáváte od roku 2016? V porovnání s letošním rokem pro vás bude:

Celkem hlasovalo: 437

Zdroj: www.protein.ymca.cz**Komentář**

Tak jsem si na první pohled říkal, že na web Proteinu chodí nějakí skeptici, ale když jsem viděl podobný průzkum na serveru Týdne, tak jsem jsem si všiml, že transponovaně viděno naše anketa odpovídá Gaussově křivce, takže asi dobrý... ;-)

Kdybyste měli oznámkovat jako ve škole, jaký pro vás byl uplynulý rok, co byste zvolili?Zdroj: www.tyden.cz

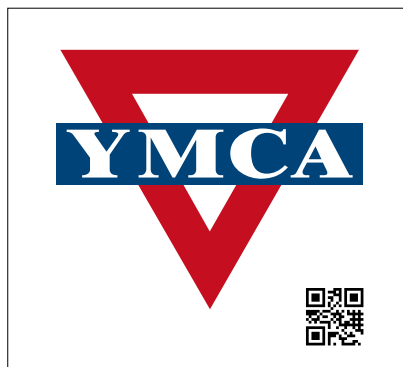
Přeji Vám v r. 2016 reálné důvody k optimismu!

J. V. Hynek

PROPAGACE YMCA 2016

V letošním roce bude YMCA spolupracovat s PR agenturou na rozvoji této oblasti. S tím bude určitě nějakým způsobem propojena i propagace, tedy i propagační předměty. Můžete se tedy těšit na nové věci.

Máme zatím k dispozici ty stávající, které najdete na našem webu ymca.cz, speciálně upozorňuji na nové letáky se základními informacemi o YMCA – viz obrázek.

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní...

Tématem příštího Proteinu bude:

Nosná témata YMCA

Činnost YMCA je velmi pestrá, to je dobře, přesto YMCA jako celek definovala dvě nosná témata, na která se chce zaměřit: Rodina – podpora a ochrana a Výchova mládeže k odpovědnému občanství a demokracii. Máte jakoukoliv poznámku, připomínku, příspěvek k tomuto tématu? Napište!

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí. Uzávěrka je 20. 2. 2016.

VOLEJBALOVÝ TURNAJ YMCA

KDE? Tělocvična UPCE, Kunětická 92, Pardubice

KDY? **13. února 2016 (sobota)**

5. ročník

STARTOVNÉ: 600 Kč/TÝM

Své týmy přihlašujte na: dstradal@seznam.cz

zahájení turnaje 10:00

konec turnaje 16:00

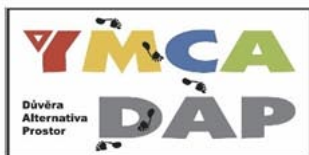

PODMÍNKY ÚČASTI:

1. řádně přihlášený tým
2. včas zaplacené startovné na účet
(info o platbě po přihlášení)

Pro každý tým zajištěno jedno balení vod.

Pro vítěze putovní pohár a chutná odměna :)

Turnaj pořádá YMCA DAP
Kontakt:
David Strádal
tel.: 605 701 010
email: dstradal@seznam.cz

